

Otázky, či doručením tejto záповedi poddlžníkom byly zabavené len do dňa 10. októbra 1931 splatné a nezaplatené čiastky arendovného a či aj tie, ktoré sa staly pozdejšie sročnými — či výsledkom sporu, vedeného pod č. Ck 16/35, podľa ktorého totiž žalovaní boli uznaní povinnými tam uplatňovanú zmenkovú istinu 50.000 Kč s prísl. uložiť do súdneho depozitu v prospech berného úradu v G. z dôvodu tejže platebnej záповedi, bol nárok štátnej finančnej správy uspokojený, nemožno predbežne riešiť v smysle odst. 3 § 387 cit. zák. Žalovaní poddlžníci boli totiž p o v i n n í oznámiť exekučnému úradu tento spor. Ak sa tak nestalo, bolo povinnosťou odvolacieho súdu podľa § 225 Osp. dať im tým cieľom primeranú lehotu, lebo ide tu o záväzné právne ustanovenie, v smysle ktorého čl. štát, pristúpivší na základe takého oznámenia do sporu ako vedľajší intervenient má právo nerozlučného spoločníka (§ 88, odst. 3 Osp.).

Tým zákon zrejme dal na javo, že zpravidla nemôže byť riešený spor bez účasti štátu ako daňového veriteľa, najmä keď je sporný rozsah záložného práva, ktoré štát exekúciou nadobudol, resp. keď je sporné, či bol práve predmet sporu postihnutý daňovou exekúciou. K tomu treba poznamenať, že prípadný prejav zástupcu štátu o tom, ako treba rozumieť platebnej záповedi čo do r o z s a h u z a b a v e n é h o p r á v a, nemôže byť preskúmaný sporovým súdom so zreteľom na to, že ide tu o bernú exekúciu, z ktorej vyskytnuvšie sa sporné otázky sú povolané riešiť s výhradami uvedenými v zákone č. 76/1927 Sb. z. a n. (tu srov. § 357) finančné úrady.

V ďalšom priebehu sporného pokračovania bude tak štátu daná aj možnosť podať návrh, aby zažalovaná pohľadávka bola složená u súdu (odst. 3 § 387 zák. č. 76/1927 Sb. z. a n.).

Údaj dovolacej žiadosti, že »pohľadávka« nebola k vybraniu prikázaná, odporuje obsahu citovanej platebnej záповedi, lebo v nej výslovne je obsiahnuté, že štát je oprávnený pohľadávku i s prípadnými úrokami vybrať až po výšku vymáhaných nedoplatkov s príslušenstvom, čo podľa stálej súdnej praxi má ten istý účinok, ako keby bolo došlo v súdnej exekúcii aj k prikázaniu nároku k vybraniu (Sb. n. s. č. 14212).

So zreteľom na vyložené stanovisko nie je spor zralý na konečné rozhodnutie, preto bolo treba rozsudok odvolacieho súdu podľa § 543 Osp. rozviazať a uložiť mu ďalšie pokračovanie.

Čís. 15647.

Zmenkový záväzok manželky, prevzatý za dlh manžela, je bezplatným opatrením v smysle § 4 odp. por.

(Rozh. z 24. novembra 1936, Rv III 481/36.)

Žalovaný požičiaval peniaze a dával tovar na úver Alojzovi P. Na krytie pohľadávky žalovaného, ktorému z toho proti Alojzovi P. vznikla, vydala manželka tohoto Julia P. žalovanému 4 zmenky, na základe kto-

rých dosiahol žalovaný záznamu záložného práva na nehnuteľnosti Alojza P. a Julie P. Žalobník mal proti Alojzovi P. a jeho manželke vykonateľnú pohľadávku, ale z ich nehnuteľnosti nedosiahol uspokojenia, lebo táto nehnuteľnosť bola zaťažená predchádzajúcimi záložnými právami. Žalobník domáhal sa žalobou proti žalovanému, aby záložné právo, zaznamenané na nehnuteľnosti Julie P. v prospech žalovaného na základe uvedených 4 zmieniek, bolo vyhlásené voči žalobníkovi za bezúčinné a aby žalovaný bol povinný trpieť uspokojenie žalobníka z nehnuteľnosti Julie P. v poradí pred vlastnou pohľadávkou. S ú d p r v e j s t o l i c e žalobu zamietol. O d v o l a c í s ú d rozsudok súdu I. stolice zmenil a žalobe vyhovel.

N a j v y š š í s ú d dovoláciu žiadosť zamietol.

D ô v o d y:

Odvolací súd správne uznal, že odporujúci žalobník ako veriteľ bol skrátенý bezplatným konaním dlžníčky Julie P. — vykonaným nesporne v posledných dvoch rokoch pred vznesením odporu — tým, že bez vzájomného plnenia podpísala žalovanému zmenky a umožnila, aby na ich základe bolo na jej nehnuteľnosti zaznamenané záložné právo v prospech žalovaného.

Už na základe smerodajného skutkového stavu a podľa § 4 odp. por. odvolací súd musel vyhovieť žalobe. Dovolanie žalovaného je zrejme bezpodstatné a bolo preto zamietnuté.

Čís. 15648.

V § 30 č. 3 konk. por. stanovená je právna domnienka, že dlžník konal v úmysle skrátiť veriteľov a že druhej strane bol tento jeho úmysel známy.

(Rozh. z 24. novembra 1936, Rv III 582/36.)

Žalovaná Mária P. požičala v roku 1933 svojmu testovi Alojzovi P. 15.000 Kč, na ktoré jej dal zmenky. Na základe týchto zmieniek bol vložený záznam záložného práva na nehnuteľnostiach Alojza P. v prospech žalovanej Márie P. — V roku 1934 bol na Alojza P. uvalený konkurz. — Správca konkurznej podstaty Alojza P. domáhal sa žalobou proti žalovanej Márii P., aby záznam záložného práva po výšku 15.000 Kč vložený na nehnuteľnostiach Alojza P. v prospech žalovanej Márie P. bol vyhlásený voči konkurznej podstate Alojza P. za bezúčinný. S ú d p r v e j s t o l i c e žalobu zamietol. O d v o l a c í s ú d rozsudok súdu prvej stolice zmenil a žalobe vyhovel.

N a j v y š š í s ú d dovoláciu žiadosť zamietol.

D ô v o d y:

Predmetom tohoto sporu sú len právne úkony úpadcu Alojza P. nesporne v posledných dvoch rokoch pred uvalením konkurzu sjednané so žalovanou, ako jemu blízkou osobou v smysle § 35 konk. por. Ža-